

פרשת וישב

ועתה לכו ונהרגהו (לז, כ)

אחי יוסף הלכו לשכם לרעות הצאן, ויעקב אבינו מבקש מיוסף ללכת לראות את שלום אחיו ואת שלום הצאן.

כשהאחים ראו אותו מרחוק, התישבו לדון אותו בדין תורה ופסקו את דינו למוות. מדוע? מצינו בזה כמה הסברים: רבי יהונתן אייבשיץ באר, שהם דנו אותו מדין מורד במלכות. הואיל ויהודה היה מלך, וכאן יוסף רוצה להיות המלך, אם כן הוא מורד במלכות שעונשו מיתה. ובספר 'פרשת דרכים' באר, שהשבטים החשיבו את עצמם כיהודים ואלו יוסף החשיב אותם לבני נח, ולכן אמר לאביהם שהם אוכלים אבר מן החי. מה הכונה שאכלו אבר מן החי? הם באמת שחטו את הבהמה, אלא שהבהמה עדין פרכסה, והדין הוא שליהודי מתר לאכול מפרכסת. לעומת זאת לבני נח הדבר אסור.

והואיל וסבר יוסף שלפני מתן תורה יש להם דין של בני נח, ועל כל פנים מחויבים הם בחומרות של בני נח, ממילא נאסר עליהם לאכל בהמה מפרכסת, וכשספר זאת לאביהם, בעצם הוא אמר שהם חייבים מיתה. לכן דנו אותו השבטים מדין רודף. וכי תימא, הרי אח פסול לעדות, ולא נתן היה להרוג את האחים על פי עדותו של יוסף, ואם כן מה בכלל היתה הבעיה? התשובה היא, שבן נח נהרג על ידי קרובים. לכן פסקו את דינו למיתה, מדין רודף.

מקור: הרב שלמה לוינשטיין